

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Sunt în cer și pe pământ deodată și sunt Cel cunoscut de cei ce Mă iubesc și Mă doresc cu ei la bine și la greu, la bucurie și la durere, și niciodată n-am fost cunoscut pe pământ celor ce nu Mă doresc cu ei.

Eu sunt Alfa și Omega, și spun acum, la sfârșit, aceasta, ca să le spun celor necredincioși că așa cum am fost la început sunt și la sfârșit, și nimeni nu mai are lângă numele său acest nume: Alfa și Omega, nimeni, decât Eu. Amin.

Eu sunt Dumnezeu-Cuvântul, și nu vrea omul necredincios să fiu Eu Dumnezeu-Cuvântul acum, la sfârșit, și acesta Mi-a oprit calea, Mi-a pus hotar, și spune tuturor că Eu am grăit totul acum două mii de ani, și apoi nu mai sunt, și dacă ar spune că sunt, nu știe să spună cum sunt. Cei de sus, de peste biserica lumii, spun că nu sunt Eu pe nicăieri pe unde pot să fiu cu cei credincioși, care Mă doresc cu ei, dar dacă nu sunt cu ei, atunci ce sunt Eu și unde sunt și unde locuiesc ca să fiu și ca să lucrez pe pământ? O, undeva trebuie să fiu cu omul pe pământ, că am spus că voi fi cu ucenicii Mei până la sfârșitul timpului.

O, Eu sunt cu cei credincioși, sunt cu cei ce Mă iubesc și Mă doresc și-Mi dau masă și casă cu ei, căci am spus: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, dar cei ce stau mari peste biserica lumii dau să-i facă pe oameni să uite că Eu am spus așa, și dau să-i îndemne pe oameni spre ei, numai spre ei, cum că Eu sunt cu ei și la ei. O, Eu aș fi cu ei, dar ei nu cred că Eu pot fi cu omul așa cum am spus că voi fi cu cei ce cred în Mine, călcând pe urmele Mele cu viața lor. Eu sunt Domnul Dumnezeu cel ce Mă așteaptă să vin la ei și să fiu cu ei, iar al celor ce nu Mă vor cu ei Eu nu sunt, și de aceea ei sunt singuri, sunt fără Dumnezeu pe pământ, și tot așa și lucrează lucrul lor, chiar și când se ascund ei sub numele Meu, așa cum fac cei ce stau mari peste biserica lor, după cum din strămoși a venit această stăpânire pe pământ.

Mă scriu în cartea Mea de azi cu slava cuvântului Meu de peste tine, popor credincios venirii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp. Mă aud cei din morminte când grăiesc în mijlocul tău cuvântul Meu, că este scris în Scripturile Mele cele de acum două mii de ani să grăiesc la sfârșit de timp pe pământ și să Mă audă cei din morminte. Aud cuvântul Meu de peste tine și cei de pe pământ, căci te-am făcut împărtășitorul cuvântului Meu peste oameni, dar oamenii fac ce-au făcut cei de acum două mii de ani, care aproape toți au spus că nu este Hristos Cel ce a venit de la Tatăl la ei prin nașterea Mea din Fecioară, așa cum era scris în prooroci să vin. O, cei necredincioși iubesc focul, tată, nu iubesc venirea Mea. Vin la ei flămând și însetat de ei, gol și străin de ei, suferind după ei și întemnițat de ei în necredința lor, și aceștia iubesc focul, căci scris este în cuvântul Meu că vor merge aceștia în focul cel veșnic, din pricină că nu M-au cunoscut și nu M-au cercetat pe pământ.

Grăiesc acum slujitorilor bisericii neamului român. Vin din cer pe pământ cuvânt în ziua aceasta și grăiesc vouă, celor necredincioși puterii lui Dumnezeu, căci Eu am puterea aceasta ca să grăiesc vouă. O, numai păcatul din voi vă ademenește să nu vă supuneți adevărului că Eu sunt acest cuvânt, care grăiește cu voi prin duhul proorociei, așa cum în toate veacurile a grăit Dumnezeu. V-ați făcut greoi la înțelegere sau nu vreți să înțelegeți voi, cei tari la cerbice, că mărturia Mea este duhul proorociei. Ați citit Scriptura ca să știți ce scrie în ea, iar cunoștința v-a îngâmfat, și din pricina îngâmfării nu vă aplecați ca să-L cunoașteți pe Dumnezeu pe pământ cu oamenii. O, cine nu-L cunoaște pe Dumnezeu pe pământ, nu-L cunoaște nici în cer. Nimic nu este adevărat pe pământ decât Dumnezeu, iar voi nu-L cunoașteți pe El. Atunci de ce vă mai îngâmfați cu cele ce citiți și ziceți că știți din Scripturi? Iată, vă dați mai adevărați ca Dumnezeu

peste oameni, de vreme ce-Mi frângeți Mie mersul printre ei cu duhul proorociei, și prin care Dumnezeu este cu oamenii pe pământ. Păi dacă aveți pe cine păcăli, cum să nu faceți aceasta, cum să nu vă păstrați voi pe scaune mari peste oameni, căroră le spuneți că e cu voi Dumnezeu! Păi dacă Eu sunt cu voi, arătați-Mă! Voi însă vă arătați pe voi în haină de sfânt, dar cel sfânt este cel ce seamănă cu Mine, nu cu voi pe pământ.

Din marea Mea durere de la voi grăiesc Eu vouă în ziua aceasta când voi pomeniți în biserică cuvântul Evangheliei Mele cel pentru ziua înfricoșatei judecăți. O, de multe ori am grăit Eu peste voi prin firul cuvântului Meu de azi, care curge ca râul din gura Mea deasupra celor credincioși Mie și venirii Mele cu judecata fapturii. Nu de o zi sau două, nu de puțin timp Mă fac cuvânt în mijlocul neamului român, ci de mai bine de cincizeci de ani stau cu masa Mea de cuvânt și-Mi hrănesc la ea un popor credincios, care Mă cunoaște cu inima, așa cum ucenicii Mei M-au cunoscut acum două mii de ani, când nimeni n-a mai voit să Mă cunoască dintre cei ce stăteau îmbrăcați în haina de slujitori ai lui Dumnezeu între oameni atunci. Iată și acum, aidoma ca atunci, toți cei din biserică mari peste ea sunt cei ce nu Mă vor cu oamenii pe pământ.

O, vreți, nu vreți, credeți sau nu, Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc vouă din mijlocul poporului Meu cel credincios azi venirii Mele pe pământ în mijlocul neamului român și vă spun că Eu sunt Alfa și Omega. Credeți voi că vă puteți spăla pe mâini de Mine, dând pe seama omului cuvântul acesta, care curge din gura Mea ca să spele omul de necredință și de deșertăciune și de goană după vânt? V-am trimis cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, dar din pricina îngâmării minții voastre nu dă inima din voi să Mă afle în acest cuvânt. N-am venit să vă iau scaunele pe care v-ați așezat mari peste sufletele oamenilor, ci am venit să vă vindec de păcat și de necredința cu care dați să vă acoperiți păcatele. O, nu că nu aveți credință în cuvântul Meu cel de azi, dar vă este rușine să vă dați bătăuți pentru curățirea păcatelor ca să le iau de peste voi și pentru ca să am Eu locul cel dintâi la cârma vieții voastre, lucrare dătătoare de viață peste om. O, ceea ce pătesc Eu de la voi, aceasta am pățit de la Adam, care nu M-a voit Stăpân pe Mine peste facerea Mea, ci s-a voit el peste Mine cu scaunul său de domnie, căci cel ce face așa, acela moare față de Dumnezeu, așa cum a murit Adam.

O, cât va mai fi să vă înveliți cu Scriptura Mea care spune că legea și proorocii au fost până la Ioan? Cât veți mai alunga de pe pământ duhul proorociei, prin care Dumnezeu este cu oamenii pe pământ? Credeți voi prin aceasta că veți scăpa de mânia care vine și a și venit peste fiii neascultării, biciuiți de osânda necredinței? Uitați-vă bine în Scripturi, că tot lângă acel cuvânt găsiți voi mai departe scris că de la propovăduirea lui Ioan Botezătorul, care M-a arătat lumii la Iordan, împărăția lui Dumnezeu se ia cu stăruință mare numai de către cei ce se silesc pentru ea și cu credință în ea înăuntrul omului credincios ei.

O, cum vă dă vouă socoteala că Eu nu sunt pe pământ cu oamenii prin duhul proorociei, care este cărarea Mea pe pământ între oameni? Păi dacă Eu nu sunt, voi cum mai sunteți? Eu cum mai sunt cu voi și prin voi cum ziceți voi că sunt prin voi? Ziceți că sunteți din unul în altul prin fir apostolic. De ce n-ați putea zice așa și pentru duhul proorociei, care ar fi să fie cârma bisericii, Dumnezeu trup și cuvânt prin biserică? Au nu știți că este scris: *«Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc!»*? O, voi nu vreți să știți mulți Scriptura, ci vreți să le spuneți tuturor că știți numai voi, că numai voi aveți voie să știți, dar măcar s-o luați toată drept călăuză, drept adevăr, și nu numai de aici, de colo să luați din ea, după cum vă face vouă trebuință ca să vă păstrați scaunele de domnie peste gloatele depărtate de calea Mea cea cu cruce pentru om, căci trebuie să fie asemenea Mie cel ce vede calea aceasta, și pe Mine pe ea Păstor cu crucea.

Toate proorociile de până la Ioan s-au împlinit întru Mine, și tot întru Mine se împlinesc și cele ce Duhul Meu proorocește azi. O, Eu n-am fost prooroc și Învățător numai acum două mii de ani, ci am rămas cu împărăția Mea veșnic, și tot așa și cu lucrarea Mea pentru ea, căci ea nu se mai sfârșește de atunci, și Eu dovedesc aceasta și sunt cu oamenii pe pământ, căci sunt cu cei credincioși sub cortul Meu cu ei și sălășluiesc cu ei și sunt Dumnezeul lor, precum este proorocit

de apostolul Ioan, căruia i-am arătat cum voi fi Eu cu oamenii la sfârșit de timp, Scriptură care se împlinește acum mai mult decât oricând, și aceasta pe vatra neamului român, țara strălucirii, pe care a vestit-o proorocul Daniel pentru sfârșit de timp, iar Eu, Domnul, sunt Alfa și Omega, și strălucește venirea Mea cuvânt pe pământ în mijlocul acestui neam. Amin.

O, ce bine v-ar fi fost vouă dacă ați fi voit o clipă să vă întrebați curat: cine suflă prin acest izvor de cuvânt de mai bine de cincizeci de ani, și care nu seacă, ci curge plin de iubire, chemând omul la viața împărăției cerurilor pe pământ cu oamenii? O, de la cel mai mare de peste voi și până la cel mai mic de sub voi, stând toți sub haină de biserică, Eu, Domnul, vă spun așa: postîți și vă rugați cu stăruință ca să vă descopere Dumnezeu și să vă dea pricepere din cer, arătându-vă El Duhul Care suflă prin izvorul Meu de cuvânt în zilele acestea în mijlocul neamului român, iar Eu, Domnul, vă voi arăta atunci că Eu sunt, și că nu este diavolul, și că nu este omul, și că Eu sunt cu cei credincioși, care Mi-au dat locaș cu ei și Mi-au dat putere să vin și să împlinesc cu ei Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu, precum este scris, și iată-i pe ei, iar Eu grăind cu ei ca și cu Luca și cu Cleopa pe drumul spre Emaus, și Mă las pe masa lor trup și cuvânt, iar ei Mă împart, și nu vă puteți spăla pe mâini înaintea Mea sau a oamenilor că nu sunt Eu acest cuvânt, că nu vi l-am dat ca să Mă cunoașteți prin el, iar dacă spuneți că nu Eu sunt în cuvântul acesta, dați răspuns cine suflă dacă nu sunt Eu Cel ce suflă prin acest cuvânt, dacă nu e Duhul Meu, Care suflă unde voiește, nu unde voiți voi sau unde nu voiți?

O, îndărătnicia voastră Mă face să grăiesc Eu vouă așa, căci cu Scripturile deschise am lucrat Eu și acum două mii de ani când Eu le despecetluam și le deslușeam și le desăvârșeam pe ele pe pământ, ca și acum pe cele proorocite pentru acum de prooroci și de apostolii Mei în vremea Mea, de Ioan, de Petru, de Pavel și de mulți ca ei, care au avut daruri și au proorocit pentru vremea de sfârșit, pentru Mine la sfârșit de timp, și aceasta după ce a proorocit Ioan Botezătorul ca ultimul prooroc până la Mine.

Voi, slujitori ai bisericii, cum de n-ați voit voi să primiți mângâierea Mea, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu ia și vestește și învață, așa cum Eu am promis că va veni El și că prin El voi fi până la sfârșitul timpului cu mângâierea Mea peste cei credincioși? O, Eu n-am voit, tată, să fiți voi antichriștii care ca și cei de acum două mii de ani stați împotriva venirii Mele cu sfinții în zeci de mii, precum este scris să vin prin duhul proorociei Eu Însumi!

O, nu mai fiți împotriva Mea, și fiți pentru Mine, fiilor, și dovediți aceasta prin înțelepciune de sus în voi! O, pocăiți-vă, tată, de acest păcat, pe care-l faceți față de cuvântul Meu cel mângâios de azi, păcat făcut din invidie, fiilor. Curățiți din voi păcatul invidiei de frate, curățiți-vă de el, căci el a nimicit în voi duhul temerii de Dumnezeu, fiilor. E vremea să îmbrățișați cu iubire pe cel oropsit de voi între voi, pe arhiereul care a fost atins de Duhul Meu ca să înțeleagă el adânc taina cuvântului Meu de azi peste pământ, taină care-Mi pregătește ziua venirii Mele cu slavă de îngeri și cu oștirile de sfinți și cu trâmbițarea cea pentru ridicarea celor ce Mă așteaptă în morminte ca să vin și să le deschid lor ziua învierii lor. O, dezlegați chinul de pe arhiereul Meu și dați-i iubirea voastră, de vreme ce el v-a ascultat și v-a ales pe voi și M-a părăsit pe Mine și pe poporul Meu, iubindu-vă pe voi cu răbdare până la ziua luminării cea de la Duhul Meu pentru cei ce va fi să vadă adevărul Meu în râul cuvântului Meu cel de azi! O, nu-l mai oropsiți, fiilor, pe cel mic între voi, pe cel atât de micșorat de voi, când el ar putea să sufle peste mulți harul iubirii Mele pentru cei mântuiți, căci are duhul simțirii cerești în el și este blând și smerit cu inima și cu duhul, așa cum Eu sunt. O, nu-i frumos ce faceți voi cu el de-l acoperiți în întuneric. Ce veți face dacă va fi să plătiți pe pământ și în cer rana cea adâncă în care-l țineți voi pe el legat și oropsit de voi, după ce i-ați luat scaunul de apostol și l-ați dat altuia, dându-l pe el deoparte ca pe un osândit, așa cum au făcut cu Mine arhieriei în vremea aceea? O, Eu plâng în el cu Duhul Meu, căci întrucât lui îi faceți această oropsire, Mie Îmi faceți, fiilor.

Este scris în Evanghelia pomenită azi în biserici că în ziua Mea voi veni întru mărire cu toți sfinții și îngerii și voi șede pe jețul dreptății a toate, și de pe locul slavei Mele voi despărți pe

unii de alții precum desparte ciobanul pe oi de capre, și-Mi voi pune oile de-a dreapta Mea și le voi spune: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, în moștenirea pregătită vouă de la întemeierea lumii, că Eu am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și întemnițat, iar voi M-ați hrănit și Mi-ați ostit setea, M-ați adus în casă la voi și Mi-ați dat haină, M-ați vindecat de rane și M-ați cercetat în închisoare ori de câte ori ați făcut aceasta unuia dintre frații Mei prea mici»*, și voi pune caprele de-a stânga și le voi spune lor: *«Duceți-vă de la Mine, căci sunteți blestemați pentru focul cel veșnic, pregătit diavolului și îngerilor lui, căci întrucât nu ați fost miloși și milostivi unuia dintre frații Mei prea mici, Mie nu Mi-ați fost»*.

Iată, Mie Mi-ați făcut voi ceea ce ați făcut arhiereului Meu cel dintre voi, fratelui vostru, fiilor. O, l-ați nedreptățit ca niște drepti, și n-ați fost drepti cu el, tată. O, n-ați fost drepti, căci omul este păcătos. L-ați lăsat pe el flămând și însetat de iubirea voastră și de lucrul lui de apostol al Meu. L-ați lăsat fără haină slăvită și ați dat-o altuia, și pentru cămașa lui ați tras sorti, și l-ați lăsat fără casă, fără turmă, tată, și l-ați lăsat întristat și bolnav de tristețe și l-ați închis sub vină și n-ați cercetat pricina lui, că n-ați voit aceasta, și toate acestea Mie Mi le-ați făcut, precum este scris de cel ce face așa unuia dintre cei prea mici ai Mei. O, cum vor ajunge la Mine cei ce i-au luat lui din mână cârja de păstor și au dat-o altora? Au părăsit atunci temerea de Dumnezeu cei ce l-au băgat pe el la întuneric și sub vină fără să fie cercetare făcută, precum este scris să lucreze biserica. Au judecat toți de la depărtare și din zvonuri și din invidia care vine de la dorul de mărire, așa cum M-au judecat pe Mine acum două mii de ani mai-marii poporului Israel, care și-au folosit puterea și rangul lor împotriva Mea, netemându-se ei de acest păcat.

O, nu s-ar fi rupt biserica în două prin lucrarea Mea lângă arhiereul Meu cel dintre voi, așa cum s-a zvonit atunci peste tot prin judecată strâmbă asupra lucrării cuvântului Meu și prin apăsarea cea asupra arhiereului Meu, ci s-ar fi mărit cu slavă cerească biserica neamului român și mulți ar fi luat calea slavei vieții și a sfințeniei, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul, precum este scris, dar toți s-au temut că-și vor putea schimba viața în bine și n-au voit aceasta, căci au iubit păcatul și slava de la oameni mai mult decât slava cea de la Dumnezeu și s-au așezat să pună obroc luminii și au făcut acest păcat, și stă păcatul acesta și azi pe fruntea bisericii neamului român, neam care a avut prin vremi slavă prin biruință asupra diavolului și nu asupra lui Dumnezeu, precum și-a lucrat el azi peste el Scriptura lepădării de credință, cum nimeni n-a bănuț că acest păcat au săvârșit cei ce au dat cu pietre în candela cu untdelemn a cuvântului Meu Mângâietorul, cuvântul Meu cel de azi.

Vă veți întâlni cu Mine voi, cei care ați dat să puneți sub obroc lumina cuvântului Meu cel de peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ la sfârșit de timp, țara care strălucește prin harul Meu din ea pământul și cerul, taină care n-au voit s-o afle cei ce-și zic că stăpânesc taina cerului pe pământ.

O, vă chem la împăcare, tată, căci Tatăl este în Mine când grăiesc, iar Eu și cu Tatăl Una suntem, și Mă aveți Mijlocitor la Tatăl, dacă voți. Eu caut să vă desfac vederea și înțelegerea și să-Mi dați primire, ca și Eu să vă dau vouă în locașurile Tatălui Meu. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau, ba vă dau iubirea Mea și vă dau slava Mea și vă dau putere să vă faceți plăcuții Mei, căci fără Mine e tot mai greu, tot mai dureros pe pământ pentru om, că pe pământ vine împotriva omului tot ce el a lucrat fără Dumnezeu în lucrarea sa, uitând el că planurile Mele nu sunt ca planurile lui.

Am grăit vouă, celor ce stați sub nume de slujitori de biserică a neamului român. V-am grăit părintește, iar primirea sau neprimirea voastră vă va dovedi încă o dată pe voi da sau nu fii ai lui Dumnezeu, căci fiii sunt cei ce cred ascultând, cei ce iubesc ascultând și ascultă iubind.

Fiți credincioși! Duhul Meu este Duhul Tatălui, iar Duhul Tatălui este Duhul Meu și am grăit vouă în Duhul Sfânt în zi de pomenire a Evangheliei înfricoșatei judecăți, când Eu voi veni cu ziua Mea întru mărire, cu toți sfinții și îngerii și voi ședea pe jețul dreptății și voi despărți pe

unii de alții oamenii și neamurile, precum ciobanul desparte oile din capre, și-Mi voi pune oile de-a dreapta Mea. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega și Mi-am pus viața pentru oile Mele, căci sunt Păstorul lor și le păstoresc, și mila Mea de Păstor se face cuvânt, și Mă dau lor, căci am spus celor iubiți, celor împrunciți: *«Nu vă voi lăsa orfani. Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi păstori»*. Amin, amin, amin.

25 ianuarie/7 februarie 2010